

पद चालीसको लुकेको इतिहास - संख्या चौध

दोस्रो धिक्कार — भाग एक

Jeff Pippenger

2026-06-05

अघिल्लो लेखमा हामीले पाँचौँ तुरहीका भविष्यवाणीय विशेषताहरू, जो पहिलो हाय हो, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासँग मेल गरायौँ। “पहिलोले अन्तिमलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ” भन्ने दृष्टिकोणबाट पाँचौँ तुरहीलाई अन्तिम तीन तुरहीहरूमध्ये पहिलो मानेर हेर्दा, पहिलो हायअन्तर्गत इस्लामको भविष्यवाणीय भूमिकालाई प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको भूकम्पसँग मेल गराउँछ। विश्रामदिनको सभामा हामीले यस लेखबारे छलफल गरेको भोलिपल्ट मैले एक मित्रबाट इमेल प्राप्त गरें, र मेरा मित्रले पनि छठौँ तुरहीलाई, जो दोस्रो हाय हो, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासँग मेल गराउने प्रयास गरिरहेका थिए। यो एक वैध दृष्टिकोण हो, किनकि अन्तिम तीन तुरहीहरू तीन हाय हुन्।

अनि मैले हेर्ने, र आकाशको बीचमा उडिरहेको एउटा स्वर्गदूतलाई सुनें, जसले ठूलो स्वरले यसो भन्यो, “हाय, हाय, हाय, ती तीन स्वर्गदूतहरूको तुरहीका बाँकी आवाजहरूका कारण पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई, जो अझै फुक्न बाँकी छन्!” प्रकाश 8:13।

सात तुरहीभित्र अन्तिम तीन तुरही एक विशिष्ट प्रतीक हुन्, जसरी अन्तिम तीन मण्डलीहरू पहिलो चारदेखि विशिष्ट छन्, र अन्तिम तीन मोहोरहरू सात मोहोरभित्र विशिष्ट छन्। यो भविष्यसूचक सत्य वर्षौँदेखि बारम्बार सम्बोधन गरिएको छ। पहिलो र तेस्रो धिक्कारलाई अल्फा र ओमेगा प्रतीकको रूपमा विचार गर्दा प्राप्त हुने ज्योतिसँगै, हामीले तीन धिक्कारहरूलाई भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोगको रूपमा पनि विचार गर्नुपर्छ।

अगमवाणीको त्रिगुणात्मक प्रयोगले पहिलो र दोस्रो धिक्कारका सबै अगमवाणीसम्बन्धी विशेषताहरू तेस्रो धिक्कारमा पनि रहनेछन् भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। पहिलो धिक्कार अरबको इस्लाम थियो र दोस्रो धिक्कार टर्कीको इस्लाम थियो। पहिलो धिक्कारले मानिसहरूको एक तिहाइलाई “यातना दिनु” थियो, र दोस्रो धिक्कारले मानिसहरूको एक तिहाइलाई “मार्नु” थियो।

पहिलो धिक्कारको यातना

अनि तिनीहरूलाई यो दिइयो कि तिनीहरूले तिनीहरूलाई नमारेर, पाँच महिनासम्म यातना दिनुन्; र तिनीहरूको यातना बिच्छीले मानिसलाई डसेझैं हुने यातना जस्तै थियो। ... अनि तिनीहरूका पुच्छरहरू बिच्छीका पुच्छरहरूजस्ता थिए, र तिनीहरूका पुच्छरहरूमा डंकहरू थिए; अनि मानिसहरूलाई पाँच महिनासम्म हानि पुऱ्याउने तिनीहरूको शक्ति थियो। प्रकाश 9:5, 10.

दोस्रो हायको मृत्यु

अनि ती चार स्वर्गदूतहरू खोलिए, जो एक घडी, एक दिन, एक महिना, र एक वर्षका लागि मानिसहरूको तेस्रो भाग मार्न तयार पारिएका थिए। ... यिनै तीनद्वारा मानिसहरूको तेस्रो भाग मारियो, त्यो आगो, र धुवाँ, र गन्धकद्वारा, जो तिनीहरूका मुखबाट निस्किरहेको थियो। प्रकाश 9:15, 18।

नमारिएका मानिसहरूमध्ये बाँकी रहेका दुई-तिहाइले पश्चात्ताप गरेनन्।

र ती विपत्तिहरूबाट मारिएनन् भन्ने बाँकी मानिसहरूले आफ्ना हातका कामहरूबाट पनि पश्चात्ताप गरेनन्, ताकि तिनीहरूले दुष्टात्माहरूलाई, र सुन, चाँदी, काँसा, ढुङ्गा र काठका मूर्तिहरूलाई—जिनले न त देख्न सक्छन्, न त सुन्न, न त हिँड्न—पूजा नगरून्; न त तिनीहरूले आफ्ना हत्याहरू, न आफ्ना जादूटोनाहरू, न आफ्ना

व्यभिचारहरू, न आफ्ना चोरीहरूबाट पश्चात्ताप नै गरे। प्रकाश 9:20, 21।

सात तुरहीहरूले सात अन्तिम विपत्तिहरूको प्रतीकात्मक निरूपण गर्छन्, र बीसौँ पदमा ती तुरहीहरूलाई विपत्तिहरू भनिएको छ। संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध संघको एक तिहाइ भाग हो, र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा यो छैटौँ राज्यको रूपमा मारिन्छ। यसको मृत्यु झूटा आराधनाका कारण आयो, जसको प्रतीकात्मक संकेत “तिनीहरूका हातका कामहरू,” “भूतहरू र सुन, चाँदी, काँसा, ढुङ्गा र काठका मूर्तिहरूको आराधना,” तथा “हत्या,” “दुनामुना,” “व्यभिचार,” र “चोरी” द्वारा गरिएको छ।

झूटो उपासना, जसको प्रतीकात्मक रूप आइतबारको उपासना हो, त्यही “कारण” हो जसबाट पश्चात्ताप गरिनु पर्ने थियो; तर तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेनन्, त्यसैले “परिणाम” इस्लामका सलहहरूले ल्याएको यातना र मृत्यु हो। मानिसहरूको एक-तिहाइ, अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिका, आइतबारको व्यवस्थाको समयमा मारिए तापनि बाँकी दुई-तिहाइले पश्चात्ताप गर्दैन।

धिव्कारहरू र स्वर्गदूतहरू

पहिलो र दोस्रो विपत्ति मिलेराइट इतिहासका पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतसँग अनुरूप छन्, र त्यो इतिहास एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा अक्षरशः पुनरावृत्त हुन्छ। एक लाख चवालीस हजारको इतिहास तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहास हो र तेस्रो विपत्तिसँग अनुरूप छ। जसरी मिलेराइट इतिहासका मार्गचिह्नहरू एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पुनरावृत्त हुन्छन्, त्यसरी नै पहिलो र दोस्रो विपत्तिका मार्गचिह्नहरू पनि तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासमा पुनरावृत्त हुनेछन्।

“पहिलो र दोस्रो सन्देश 1843 र 1844 मा दिइएका थिए, र हामी अहिले तेस्रो सन्देशको उद्घोषणा अन्तर्गत छौं; तर ती तीनै सन्देशहरू अझै पनि घोषणा गरिनु बाँकी छ। सत्यको खोजीमा रहेका मानिसहरूलाई ती पुनः सुनाइनु आज पनि पहिलेझैं उत्तिकै अत्यावश्यक छ। लेखनी र वाणी दुवैद्वारा हामीले यस उद्घोषणालाई निनादित पार्नुपर्छ, तिनको क्रम र ती भविष्यवाणीहरूको प्रयोग देखाउँदै, जसले हामीलाई तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसम्म ल्याउँछन्। पहिलो र दोस्रो बिनाको तेस्रो हुन सक्दैन। यी सन्देशहरू हामीले प्रकाशनहरूमा, प्रवचनहरूमा, भविष्यवाणीपूर्ण इतिहासको धारामा भएका कुराहरू र हुने कुराहरू देखाउँदै, संसारलाई दिनुपर्छ।” Selected Messages, book 2, 104.

भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूको रूपमा हाम्रो कार्य पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूलाई तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा संयोजित गर्नु हो। पहिलो दुई सन्देशहरू बिना तेस्रो सन्देश हुन सक्दैन, किनकि “पहिलो र दोस्रो बिना तेस्रो हुन सक्दैन।” यो ‘क्रम’ को सन्दर्भमा सत्य हो, किनकि यदि पहिलो र दोस्रो छैनन् भने, तेस्रो वास्तवमा पहिलो नै हुन्छ। यो ‘विषयवस्तु’ को सन्दर्भमा पनि सत्य हो, किनकि पहिलो र दोस्रोका भविष्यवाणीय विशेषताहरूले तेस्रोका विशेषताहरूलाई पहिचान गराउँछन्। गणितीय दृष्टिले पहिलो र दोस्रो बिना तेस्रो हुँदैन, र भविष्यवाणीय दृष्टिले, यदि पहिलो र दोस्रोका मार्गचिह्नहरू छोडिए भने, तेस्रो स्वर्गदूतमा कुनै पनि मार्गचिह्नहरू रहँदैनन्।

“परमेश्वरले प्रकाश १४ का सन्देशहरूलाई भविष्यवाणीको क्रमरेखामा तिनहरूको स्थान दिनुभएको छ, र तिनको कार्य यस पृथ्वीको इतिहासको अन्त्यसम्म बन्द हुनु हुँदैन। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू अझै पनि यस समयका लागि सत्य हुन्, र यीपछि आउने सन्देशसँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्नुपर्ने हुन्। तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो चेतावनी ठूलो स्वरले घोषणा गर्दछ। ‘यी कुराहरूपछि,’ यूहन्नाले भने, ‘मैले अर्को स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट तल आउँदै गरेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो, र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो बन्यो।’ यस प्रकाशमा, ती सबै तीन सन्देशहरूको ज्योति एकीकृत भएको छ।” The 1888 Materials, 803, 804.

हाम्रो काम भनेको मिलेराइटहरूको आन्दोलनमा “भविष्यवाणीको इतिहासको रेखामा भएका कुराहरू” र एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनमा “हुने कुराहरू” देखाउनु हो।

“परमप्रभु संसारलाई यसको अधर्मको लागि दण्ड दिन लाग्नुभएको छ। उहाँ धार्मिक समुदायहरूलाई तिनीहरूलाई दिइएको ज्योति र सत्यलाई अस्वीकार गरेको कारण दण्ड दिन लाग्नुभएको छ। पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरूलाई समेट्ने महान् सन्देश संसारलाई दिइनुपर्छ। यही नै हाम्रो कार्यको मुख्य भार हुनुपर्छ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको संयोजन नै त्यो हो जसले प्रकाशको अठारौँ अध्यायको स्वर्गदूत ओर्लदा पृथ्वीलाई प्रकाशित गर्दछ। उनले यसो भनिन्, “‘यी कुराहरूपछि,’ यूहन्नाले भने, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को एक स्वर्गदूत ओर्लदै गरेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो, र पृथ्वी उसको महिमाले प्रकाशित भयो।’ यस प्रकाशनमा, ती तीनै सन्देशहरूको सम्पूर्ण ज्योति संयुक्त हुन्छ।” “पृथ्वी” “प्रकाशित” हुनेसँग सम्बन्धित “प्रकाशन” तब सम्पन्न हुन्छ जब “तीनै सन्देशहरूको सम्पूर्ण ज्योति संयुक्त हुन्छ।” मिलेराइट इतिहासलाई एक लाख चवालीस हजारको इतिहाससँग दुई समानान्तर रेखामा ल्याई, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति गरी ती तीन सन्देशहरूलाई संयोजन गर्ने कार्य पनि तीन विपत्तिहरूसँगै सम्पन्न गरिनु पर्नेछ।

दोस्रो स्वर्गदूतद्वारा घोषणा गरिएको बेबिलोनको पतनलाई पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशबाट अलग गर्न सकिँदैन। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशले सन् 1843 मा ख्रीष्टको दोस्रो आगमनलाई पहिचान गरेको थियो, र जब त्यो सन्देश असफल भयो, त्यस सन्देशको प्रभावले प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूको पतन उत्पन्न गर्‍यो। त्यो प्रभाव नै दोस्रो स्वर्गदूत थियो; कारण भने पहिलो स्वर्गदूतको असफलता थियो। यदि पहिलो स्वर्गदूत नै नभएको भए, दोस्रो स्वर्गदूतद्वारा घोषणा गरिएको बेबिलोनको पतन पनि हुने थिएन। कारण र प्रभावलाई एकसाथ बाँध्ने तत्त्व “समय” थियो। “समय” (1843) साकार हुन सकेन, र त्यस असफलताले “प्रभाव” उत्पन्न गर्‍यो। “कारण” भनेको त्यो भूल थियो जसद्वारा मिलरले गलत रूपमा निष्कर्ष निकालेका थिए कि ती तीन भविष्यवाणीहरू करिब 1843 मा समाप्त हुनेछन्। 1335, 2300, र 2520 वर्षका ती तीन भविष्यवाणीहरू 1843 मा बादलहरूमा ख्रीष्टको आगमनसँगै समाप्त हुनेछन् भनी मिलरले विश्वास गरेका थिए। जब मिलरले गलत रूपमा बुझेका समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू असफल भए, त्यसले प्रोटेस्टेन्टहरूलाई पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश अस्वीकार गर्ने कारण प्रदान गर्‍यो, र दोस्रो स्वर्गदूत आइपुग्यो। पहिलो स्वर्गदूत “कारण” थियो र दोस्रो “प्रभाव” थियो।

पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू अलग गर्न सकिँदैनन्, किनकि तिनीहरू भविष्यवाणीसम्बन्धी समयद्वारा भविष्यसूचक रूपमा परस्पर जोडिएका छन्। पहिलो र दोस्रो धिक्कार पनि “समय” द्वारा भविष्यसूचक रूपमा परस्पर सम्बद्ध छन्। पीडाका एक सय पचास वर्षलाई पहिचान गराउने पहिलो धिक्कारको समय-भविष्यवाणी ठीक त्यहीँ समाप्त हुन्छ, जहाँ मार्ने दोस्रो धिक्कारका तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको समय-भविष्यवाणी आरम्भ हुन्छ। समय-भविष्यवाणीले पहिलो र दोस्रो धिक्कारलाई जोड्दछ, र पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूलाई पनि।

पहिलो र दोस्रो धिक्कारका समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूको परिपूर्तिले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य दियो र प्रकाशको पुस्तक दशको स्वर्गदूतलाई आफ्नो महिमाले संसारलाई आलोकित गर्न तल ल्यायो। पहिलो स्वर्गदूतको विषयमा बोल्दै, सिस्टर ह्याइटले अभिलेख गरिन् कि उनलाई “बताइयो कि उसको मिशन आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई आलोकित गर्नु र मानिसलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधबारे चेतावनी दिनु थियो।” यही प्रकाशको पुस्तक अठारको तेस्रो स्वर्गदूतको ठ्याक्कै उही मिशन हो।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणामा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सम्पूर्ण पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नुपर्छ। यहाँ विश्वव्यापी विस्तार र असाधारण शक्तियुक्त कार्यको भविष्यवाणी गरिएको छ। 1840-44 को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय प्रकटता थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका हरेक मिसनरी केन्द्रसम्म पुऱ्याइयो, र केही देशहरूमा सोह्रौँ शताब्दीको धर्म-सुधारपछिदेखि कुनै पनि भूमिमा देखिएको भन्दा महान् धार्मिक चासो प्रकट भयो; तर यी सबै तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने त्यस प्रबल आन्दोलनद्वारा अतिक्रमित हुनेछन्।”

“यो कार्य पेन्टेकोस्टको दिनको जस्तै हुनेछ। सुसमाचारको आरम्भमा पवित्र आत्माको खन्याइमा ‘पहिलो वर्षा’ यसकारण दिइयो कि बहुमूल्य बीउ उम्रियोस्; त्यसैगरी यसको अन्त्यमा ‘पछिल्लो वर्षा’ बाली पावनका निम्ति दिइनेछ। ‘तब हामी जान्नेछौं, यदि हामी परमप्रभुलाई जान्न निरन्तर लागि रहौं भने: उहाँको प्रस्थान बिहानझैं निश्चित छ; अनि उहाँ पृथ्वीमा पर्ने पछिल्लो र पहिलो वर्षाझैं वर्षाको रूपमा हामीकहाँ आउनुहुनेछ।’ होशे ६:३। ‘अतः, हे सिष्योनका सन्तानहरू हो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा हर्षित होओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई उचित मात्रामा पहिलो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका निम्ति वर्षा, अर्थात् पहिलो वर्षा र पछिल्लो वर्षा, झारिदिनुहुनेछ।’ योएल २:२३। ‘अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म मेरो आत्मा सबै प्राणीमाथि खन्याउनेछु।’ ‘र यस्तो हुनेछ कि, जसले प्रभुको नाउँ पुकार्नेछ, त्यो उद्धार पाउनेछ।’ प्रेरित २:१७, २१।”

“सुसमाचारको महान् कार्य यसको प्रारम्भलाई चिह्नित गरेको परमेश्वरको शक्तिको प्रकटताभन्दा कम प्रकटतासहित समाप्त हुने होइन। सुसमाचारको प्रारम्भमा अगिल्लो वर्षाको उण्ड्याइमा पूरा भएका भविष्यवाणीहरू यसको समाप्तिमा पछिल्लो वर्षामा फेरि पूरा हुनेछन्। यहाँ ‘शीतलताको समयहरू’ छन्, जसतर्फ प्रेरित पत्रसले यसो भन्दै दृष्टि लगाए: ‘यसकारण तिमीहरू पश्चात्ताप गर, र परिवर्तन होओ, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटिऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताको समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ।’ प्रेरितहरूको काम ३:१९, २०।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सि, ६११।

पहिलो र दोस्रो हायका समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूको परिपूर्तिले सन् १८४० मा पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले उज्यालो पार्न स्वर्गदूतलाई तल ल्यायो, यसरी पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरियो; अनि तेस्रो हायको परिपूर्तिले ९/११ मा पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले उज्यालो पार्न स्वर्गदूतलाई तल ल्यायो, यसरी तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरियो। पृथ्वीको उज्यालो पारिने कार्य समानान्तर अनुप्रयोगमा—रेखामाथि रेखा—यी दुई आन्दोलनहरूको संयोजनद्वारा सम्पन्न हुन्छ। तीन हायहरूको सन्देशले नै तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गर्दछ। तिनीहरू दुई रेखाहरूका रूपमा परस्पर बुनेका छन्; एउटा आन्तरिक र अर्को बाह्य। तीन स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरका जनहरूको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र तिनीहरूको कार्य तीन हायहरूको परिपूर्तिद्वारा सामर्थ्यवान् बनाइन्छ। बाह्य पक्ष इस्लाम र त्यसको भविष्यसूचक कार्य हो, र आन्तरिक पक्ष उहाँका जनहरूमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ—महिमाको आशा। यही कारणले अन्तिम दिनहरूमा आफ्ना बाह्य छोराहरूको प्रतीकवादसम्बन्धी याकूबको भविष्यवाणीमा यहूदा गथासित बाँधिएको छ।

अनि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई बोलाए, र भने, “एकसाथ भेला होओ, ताकि अन्तिम दिनहरूमा तिमीहरूमाथि जे आइपर्नेछ, त्यो म तिमीहरूलाई बताऊँ। एकसाथ भेला होओ, र सुन, हे याकूबका छोराहरू; आफ्ना पिता इस्राएलको कुरा ध्यान दिएर सुन। ... हे यहूदा, तिमी त्यही हौ जसको तिम्रा दाजुभाइहरूले प्रशंसा गर्नेछन्: तिम्रो हात तिम्रा शत्रुहरूको घाँटीमा हुनेछ; तिम्रा पिताका सन्तानहरू तिम्रो सामुन्ने नतमस्तक हुनेछन्। यहूदा सिंहको पाठो हो: हे मेरो छोरा, सिकारबाट तिमी माथि उक्लेका छौ: ऊ निहुरियो, ऊ सिंहझैं ढुक्क बस्यो, र वृद्ध सिंहझैं पनि; उसलाई कसले उठाउन सक्छ? राजदण्ड यहूदाबाट अलग हुने छैन, न त शासकको दण्ड उसका पाउहरूको बीचबाट, जबसम्म शीलो नआउँदासम्म; र जनसमुदायहरूको भेला उहाँकै निम्ति हुनेछ। उसले आफ्नो पाठोलाई दाखको बोटमा, र आफ्नो गधाको बच्चालाई उत्तम दाखको बोटमा बाँध्नेछ; उसले आफ्ना वस्त्र दाखमद्यमा, र आफ्ना कपडाहरू अङ्गुरको रगतमा धोयो: उसका आँखा दाखमद्यले राताम्य हुनेछन्, र उसका दाँत दूधले सेता हुनेछन्। उत्पत्ति ४९:१, २, ८-१२।

ख्रीष्ट यहूदाको गोत्रका सिंह हुनुहुन्छ, जसले आफ्ना वस्त्रहरू रगतमा धुनुभयो, र जो “उत्तम दाखलता” हुनुहुन्छ, जो भविष्यवाणीगत रूपमा “गधाको बछेडासँग” बाँधिएको छ। तीन वटा हायहरूको बाह्य सन्देश तीन स्वर्गदूतहरूको आन्तरिक सन्देशसँग बाँधिएको छ। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूत तेस्रो स्वर्गदूतसँग समानान्तर चल्दछन्, र पहिलो र दोस्रो हाय तेस्रो हायसँग समानान्तर चल्यै पर्छ।

कुञ्जी

निनवेहको युद्ध त्यो “साँचो” हो जसले संसारमाथि इस्लामको अन्धकार ल्याउँछ, जब रोमन क्याथोलिकतन्त्रको घातक घाउ निकट-आगमनशील आइतबारको व्यवस्थामा निको हुन्छ, जुन प्रकाश ११ को त्यो भूकम्प हो जहाँ तेस्रो धिक्कार अकस्मात् आउँछ। यो भूकम्पको “घडी”मै आउँछ।

अनि त्यही घडीमा त्यहाँ ठूलो भूकम्प भयो, र सहरको दशौँ भाग ढल्यो, र त्यस भूकम्पमा मानिसहरूमध्ये सात हजार मारिए; र बाँकीहरू भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। दोस्रो हाय बित्यो; र हेर, तेस्रो हाय चाँडै आउँदैछ। प्रकाश ११:१३, १४।

आइतबारको व्यवस्था संसारका लागि पशुको प्रतिमाको परीक्षाकालको आरम्भ गर्दछ, र निनवेहको युद्ध नै त्यो कुञ्जी हो जसले छैटौँ राज्यको विजयीकरणलाई पहिचान गराउँछ, जब टायरकी वेश्या यशैया तेइसको परिपूर्तिमा आफ्ना गीतहरू गाउन थाल्दा स्मरण गरिन्छ। पशुको प्रतिमाको परीक्षा त्यही परीक्षा हो जसद्वारा व्यक्तिको अनन्त गन्तव्य निर्धारण गरिन्छ, र त्यो अनुग्रहको समय समाप्त हुनुभन्दा अघि नै निर्धारण गरिन्छ। माइकल उद्दा संसारका लागि अनुग्रहको समय समाप्त हुन्छ। प्रकाश अध्याय तेह्र, पद बाह्रदेखि अगाडिको संसारका लागि पशुको प्रतिमाको परीक्षाकाल संयुक्त राज्य अमेरिकाका लागि पशुको प्रतिमाको परीक्षाकालमा पूर्वछायांकित गरिएको छ।

“धार्मिक स्वतन्त्रताको देश अमेरिका जब अन्तःकरणमाथि दबाब दिँदै र मानिसहरूलाई झूटो विश्रामदिनको आदर गर्न बाध्य पार्दै पोपसत्तासँग एक हुनेछ, तब पृथ्वीका हरेक देशका मानिसहरूलाई त्यसको उदाहरण पछ्याउन उक्साइनेछ।” Testimonies, volume 6, 18.

संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयले प्रकाशको पुस्तक सातका एक लाख चवालीस हजारलाई छुट्याउँछ र छाप लगाउँछ, र संसारका लागि पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयले प्रकाशको पुस्तक सातको ठूलो भीडलाई छाप लगाउँछ।

“विदेशी राष्ट्रहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको उदाहरण पछ्याउनेछन्। यद्यपि उसले अग्रसरता लिन्छ, तैपनि यही संकट संसारका सबै भागहरूमा रहेका हाम्रा मानिसहरूमाथि आउनेछ।” Testimonies, volume 6, 395.

निनवेहको युद्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको साँचोले संसारका लागि प्रतिमाको परीक्षाको समयको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ, जबकि यसले संयुक्त राज्य अमेरिकाका लागि प्रतिमाको परीक्षाको समयको अन्त्यलाई पनि चिन्हित गर्दछ। निनवेहको युद्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एउटा साँचोले अतल गर्त खोल्दछ, जसले संसारमा सलहहरूको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामको बाढी ल्याउँछ। मध्यरात्रिको पुकारको अन्त्यमा रहेको त्यो साँचो मध्यरात्रिको पुकारको आरम्भमा संयुक्त राज्य अमेरिकामा त्यही गर्त खोल्ने साँचोद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको कुञ्जीलाई लेवीव्यवस्था तेइसमा तुरहीहरूको चाडका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जब मध्यरातको पुकारको घोषणाको प्रारम्भमा गधालाई फुकाइन्छ। त्यो कुञ्जी तब घुमाइन्छ, जब नाशभिलका अग्निगोलाहरू आइपुग्छन्। तुरहीहरूको चाड, र नाशभिलमाथिको आक्रमण जब इस्लाम फुकाइन्छ, आइतबारको व्यवस्थाको समयमा निनेवेको युद्धको प्रतीक हो।

आइतबारको व्यवस्था “मध्यरात्रि”को पुकारको घोषणाको अन्त्य हो, किनकि त्यसपछि त्यो पुकार “ठूलो” पुकारमा रूपान्तरित हुन्छ, र त्यस अवधिको आरम्भले भविष्यवाणीगत आवश्यकताअनुसार अन्त्यलाई चित्रण गर्नुपर्छ। पहिलो हायमा इस्लामले रोमका सेनाहरूलाई पीडा दिनु थियो, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीकात्मक रूप लिन्छ, एक सय पचास वर्षसम्म। कुञ्जी (निनवेहको युद्ध) ले मध्यरात्रिको पुकारको घोषणाको आरम्भलाई चिन्हित गर्छ, जसरी तुरहीहरूको चाडले गर्छ। लेवीव्यवस्था तेइसमा तुरहीहरूको चाड र पेन्टेकोस्टको बीचमा पन्ध्र दिन छन्, जुन झुपडीहरूको चाड पनि हो। संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयमा ती पन्ध्र दिनहरू पहिलो हायको एक सय पचास वर्षको पीडासँग अनुरूप छन्। पन्ध्र, एक सय पचासको दशांश हो।

ती पन्ध्र दिनहरू (एक सय पचास वर्ष) त्यतिबेला अन्त्य हुन्छन्, जब तीन सय एकानब्बे वर्ष र पन्ध्र दिन सुरु हुन्छन्। २२ अक्टोबर १८४४ देखि अगमवाणीसम्बन्धी समय अब लागू हुँदैन, त्यसैले यातनाका ती एक सय पचास वर्षहरू लेवीव्यवस्था तेइसका पन्ध्र दिनहरूको प्रतीक हुन्, जो तुरहीहरूको चाडसँगै सुरु हुन्छन्; त्यसको पाँच दिनपछि ध्वजको आरोहण हुन्छ; त्यसको पाँच दिनपछि प्रायश्चित्तको दिनको न्याय हुन्छ; र त्यसपछि पेन्टेकोस्तीय खन्याइसम्म पाँच दिन हुन्छन्।

त्यहाँ “घण्टा, र एक दिन, र एक महिना, र एक वर्ष, मानिसहरूको तेस्रो भागलाई मार्नका लागि” आरम्भ हुन्छ। “घण्टा” त्यो महान् भूकम्पको घण्टा हो, जुन आइतबारको व्यवस्था हो। “दिन” प्रभुको प्रतिफलको दिन हो, जब लाओदिकियास्थित सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली प्रभुको मुखबाट उछिट्टाइन्छ।

किनकि तिनीहरू परामर्शविहीन जाति हुन्, र तिनीहरूमा कुनै समझ छैन। काश, तिनीहरू बुद्धिमान हुन्थे, कि तिनीहरूले यो बुझ्थे, कि तिनीहरूले आफ्नो अन्तिम अवस्था विचार गर्थे! कसरी एउटाले हजारलाई खेदाउन सक्थ्यो, र दुई जनाले दस हजारलाई भगाउन सक्थे, यदि तिनीहरूको चट्टानले तिनीहरूलाई बेचिदिएको नहुँदो हो र परमप्रभुले तिनीहरूलाई समर्पित गर्नुभएको नहुँदो हो? किनकि तिनीहरूको चट्टान हाम्रो चट्टानजस्तो छैन, यस कुराका न्यायाधीश त हाम्रा शत्रुहरू आफैं छन्। किनकि तिनीहरूको दाखबारी सदोमको दाखलताबाट र गमोरा का खेतहरूबाट हो; तिनीहरूका अङ्गुर विषका अङ्गुर हुन्, तिनीहरूका गुच्छाहरू तीतो छन्। तिनीहरूको दाखमद्य अजिङ्गरहरूको विष हो, र नागहरूको घोर विष हो। के यो मेरो सामु सञ्चित राखिएको छैन, र मेरा भण्डारहरूमा मोहोर लगाई सुरक्षित पारिएको छैन? बदला र प्रतिफल मेरो हुन्; उचित समयमा तिनीहरूको खुट्टा चिप्लिनेछ; किनकि तिनीहरूको विपत्तिको दिन नजिकै छ, र तिनीहरूमाथि आउन लागेका कुराहरू शीघ्र आउँदैछन्। किनकि परमप्रभुले आफ्ना जनको न्याय गर्नुहुनेछ, र आफ्ना सेवकहरूका विषयमा दया देखाउनुहुनेछ, जब उहाँले तिनीहरूको शक्ति समाप्त भएको देख्नुहुनेछ, र न बन्दीमा कोही रहनेछ, न स्वतन्त्रमा कोही बाँकी रहनेछ। तब उहाँले भन्नुहुनेछ, तिनीहरूका देवताहरू कहाँ छन्, त्यो चट्टान कहाँ छ जसमा तिनीहरूले भरोसा राखेका थिए? व्यवस्था विवरण ३२:२८-३७।

भूकम्पको “घडी” नै “तिनीहरूको विपत्तिको दिन” हो। यो एडभेन्टवादभित्रका ती व्यक्तिहरूमाथिको न्याय हो, जसले पछिल्ला दिनहरूमा बढाइने ज्ञानको समझ राख्दैनन्। तिनीहरूले आफ्नो घर निर्माण गर्नका लागि एउटा जाली चट्टान छाने, तर वास्तवमा तिनीहरूको चट्टान बालुवा थियो।

“चेतावनी आएको छ: १८४२, १८४३, र १८४४ मा सन्देश आएदेखि हामीले जुन विश्वासको जगमाथि निर्माण गर्दै आएका छौं, त्यसलाई विचलित गर्ने कुनै पनि कुरा भित्रिन दिनु हुँदैन। म यस सन्देशमा थिएँ, र त्यसबेलादेखि म परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको ज्योतिप्रति सत्यनिष्ठ रहँदै संसारको सामु उभिरहेकी छु। हामी त्यो मञ्चबाट आफ्ना खुट्टा हटाउने प्रस्ताव गर्दैनौं, जसमा तिनीहरू राखिएका थिए, जब दिन प्रतिदिन हामी ज्योतिको खोजी गर्दै earnest prayerका साथ प्रभुलाई खोज्थ्यौं। के तपाईं सोच्नुहुन्छ कि परमेश्वरले मलाई दिनुभएको ज्योति म त्याग्न सक्छु? त्यो युगानुयुगको चट्टानजस्तै हुनुपर्छ। त्यो दिइएदेखि यसले मलाई मार्गदर्शन गर्दै आएको छ।” Review and Herald, April 14, 1903.

“महिना” ले पहिलो महिनालाई जनाउँछ।

यसकारण, हे सियोनका सन्तानहरू हो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा हर्षित होओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई उचित मात्रामा अगिल्लो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका निम्ति वर्षा झारिदिनुहुनेछ—अगिल्लो वर्षा र पछिल्लो वर्षा—पहिलो महिनामा। अनि खलाहरू गहुँले भरिपूर्ण हुनेछन्, र कोलहरू दाखमद्य र तेलले उर्लेर बनेछन्। अनि सलहले, टिड्डीले, सुन्डीले, र फट्याङ्गाले खाइदिएका वर्षहरू, अर्थात् मैले तिमीहरूका बीचमा पठाएको मेरो महान् सेना, म तिमीहरूलाई पुनःस्थापित गरिदिनेछु। अनि तिमीहरूले प्रशस्त खान पाउनेछौ, र तृप्त हुनेछौ, र तिमीहरूसित अचम्मका काम गर्नुहुने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नाउँको प्रशंसा गर्नेछौ; र मेरा प्रजाजनहरू कहिल्यै लज्जित हुनेछैनन्। अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म इस्राएलको बीचमा छु, र म नै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ, अरू कोही छैन; र मेरा प्रजाजनहरू कहिल्यै

लज्जित हुनेछैनन्। योएल २:२३-२७।

आइतबारको व्यवस्थाको “घडी” मा, तेस्रो हायको इस्लाम अप्रत्याशित रूपमा प्रहार गर्छ, र लाओदिकीया एडभेन्टवाद लज्जित हुन्छ, किनकि उनीहरूले सर्पको चट्टानमा भरोसा गरेका छन्। त्यस समयमा, पहिलो महिनामा, शुद्ध पारिएको जनसमूहमाथि पछिल्लो वर्षा खन्याइन्छ। त्यस बिन्दुमा, नासभिलदेखि अगाडि भएको पीडापछि संयुक्त राज्य अमेरिका मारिन्छ। शहरहरूको विनाश नै भएको त्यो पीडा आरम्भ हुन्छ, र आइतबारको व्यवस्थाको घडीमा संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा अन्त्य हुन्छ (मारिन्छ), जसले संसारका लागि पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समय आरम्भ गराउँछ; यो समय आठौँ राज्य आफ्नो अन्त्यमा पुग्दा, सहायता गर्न कोही नभई (मारिन्छ), समाप्त हुन्छ।

यूफ्रेटीस

यूफ्रेटीस नदीलाई प्रतीकात्मक रूपमा इस्लामसँग सम्बन्धित मानिन्छ, र “यूफ्रेटीस” को अर्थ “फलदायी” वा “फुटेर निस्कनु” हो। दोस्रो धिक्कारमा यूफ्रेटीसमा बाँधिएका चार वायुलाई फुकाइन्छ।

अनि छैटौँ स्वर्गदूतले तुरही फुक्यो, र परमेश्वरको सामुन्ने रहेको सुनौलो वेदीका चारवटा सिङहरूबाट निस्केको एउटा स्वर मैले सुनेँ, जसले तुरही भएको छैटौँ स्वर्गदूतलाई भन्यो, “ठूलो नदी यूफ्रेटीसमा बाँधिएका ती चार स्वर्गदूतलाई फुकाइदेऊ।” अनि ती चार स्वर्गदूत फुकाइए, जो मानिसहरूको तेस्रो भागलाई मार्नका लागि एक घडी, एक दिन, एक महिना, र एक वर्षका निम्ति तयार पारिएका थिए। प्रकाश ९:१३-१५।

यूफ्रेटीसले प्रतिज्ञा गरिएको देशको पूर्वी सिमानालाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, र भविष्यवाणीमा इस्लाम “पूर्वका सन्तानहरू” हुन्। तिनीहरूको भविष्यवाणीय विशेषता यो हो कि तिनीहरू रोकिएका र मुक्त गरिएका हुन्छन्, जसको आरम्भ हागरलाई साराले रोकेको घटनाबाट हुन्छ।

परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमी पत्नी साराले निश्चय नै तिम्रा निम्ति एउटा छोरा जन्माउनेछिन्; र तिम्रीले उसको नाउँ इसहाक राख्नेछौ; अनि म मेरो करार उससँग अनन्त करारको रूपमा, र उसपछि आउने उसको सन्तानसँग स्थापित गर्नेछु। अनि इश्माएलको विषयमा, मैले तिम्रो बिन्ती सुनेको छु: हेर, मैले उसलाई आशिष दिएको छु, र उसलाई फलवन्त बनाउनेछु, र अत्यन्तै बढाउनेछु; उसले बाह्र जना प्रधानहरू उत्पन्न गर्नेछ, र म उसलाई एउटा ठूलो जाति बनाउनेछु।” उत्पत्ति १७:१९, २०।

इश्माएललाई फलदायी बनाइयो, र यूफ्रेटीसको अर्थ फलदायी हो। पहिलो धिक्कारको यातनाका एक सय पचास वर्षको भविष्यवाणीको निष्कर्षमा, एक घण्टा, एक दिन, एक महिना र एक वर्षको भविष्यवाणी त्यतिबेला आरम्भ भयो जब इस्लाम मानिसहरूको तेस्रो भागलाई मार्नका लागि मुक्त गरियो। आइतवारको व्यवस्थामा बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य मारिन्छ, र त्यो आधुनिक रोमको तेस्रो भाग हो। सन् १८४० को अगस्ट ११ मा, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिको समयमा, इस्लामलाई रोकिएको थियो, र ९/११ मा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिमा त्यसलाई मुक्त गरियो।

९/११ मा, मरेकाहरूको न्याय समाप्त भई जीवितहरूको न्याय आरम्भ हुँदा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य सुरु भयो। ९/११ मा तेस्रो धिक्कारको इस्लाम मुक्त गरिँदा, छाप लगाउने समयभरि त्यसलाई तुरुन्तै संयमित गरियो।

“यो दृष्टान्त १८४७ मा दिइएको थियो, जब विश्रामदिन पालन गर्ने एडभेन्ट भाइहरू अत्यन्तै थोरै मात्र थिए, र तीमध्ये पनि थोरैले मात्र यसको पालन परमेश्वरका जनहरू र अविश्वासीहरूबीच विभाजनरेखा तान्न पर्याप्त महत्त्वको छ भनी ठान्थे। अब त्यस दृष्टान्तको परिपूर्ति देखिन थालिएको छ। यहाँ उल्लिखित ‘त्यो सङ्कष्टको समयको आरम्भ’ ले विपत्तिहरू खन्याउन थालिने समयलाई जनाउँदैन, तर ती खन्याइनुअघि, ख्रीष्ट पवित्रस्थानमा हुनुहुँदा, त्यसको ठीक अघिको छोटो अवधिलाई जनाउँछ। त्यस समयमा, उद्धारको कार्य समाप्तिर्तर्फ बढिरहेको हुँदा, पृथ्वीमा सङ्कष्ट आउँदै हुनेछ, र जातिहरू क्रोधित हुनेछन्, तैपनि तिनीहरू तेस्रो

स्वर्गदूतको कार्यलाई रोक्न नसक्नु भनेर नियन्त्रणमा राखिनेछन्। त्यसै समयमा 'उत्तरवृष्टि,' अर्थात् प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च स्वरलाई सामर्थ्य दिन र सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइने अवधिमा सन्तहरूलाई स्थिर रहन तयार पार्न आउनेछ।" Early Writings, 85.

अनुग्रहको अवधि समाप्तितर्फ लैजाने "छोटो समय" त्यही अवधि हो जब "ख्रीष्ट पवित्रस्थानमा हुनुहुन्छ" र "उद्धारको कार्य" "समापन गर्दै हुनुहुन्छ।"

"ख्रीष्टको बलिदान र पूजाहारीत्वको छाया भएको प्रतिक्रियात्मक व्यवस्थामा, पवित्रस्थानको शुद्धीकरण वार्षिक सेवाकर्मको चक्रमा प्रधान पूजाहारीद्वारा सम्पन्न गरिने अन्तिम सेवा थियो। यो प्रायश्चित्तको समापन कार्य थियो—इसाएलबाट पाप हटाउने वा टाढा पार्ने कार्य। यसले स्वर्गमा रहेका हाम्रा प्रधान पूजाहारीको सेवाकर्मभित्रको अन्तिम कार्यको पूर्वसंकेत गर्थ्यो, अर्थात् उहाँका जनताका ती पापहरू हटाउने वा मेटाइदिने कार्य, जो स्वर्गीय अभिलेखहरूमा दर्ता भएका छन्। यस सेवामा अनुसन्धानको कार्य, न्यायको कार्य समावेश हुन्छ; र यो स्वर्गका बादलहरूमा सामर्थ्य र महान् महिमासहित ख्रीष्टको आगमन हुनुभन्दा ठीक अघि घटित हुन्छ; किनकि उहाँ आउनुहुँदा प्रत्येक मामला निर्णय भइसकेको हुनेछ। येशू भन्नुहुन्छ: 'मेरो इनाम मसँग छ, प्रत्येकलाई उसको कामअनुसार दिनको निम्ति।' प्रकाश २२:१२। न्यायको यही कार्य, जो दोस्रो आगमनभन्दा ठीक अघि हुन्छ, प्रकाश १४:७ मा रहेको पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा घोषणा गरिएको छ: 'परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ।' "द ग्रेट कन्ट्रोभर्सि, ३५२।

"उहाँका जनताका पापहरू मेटाइने" कार्य जीवितहरूको न्यायको क्रममा हुन्छ।

यसकारण, तिमीहरू पश्चात्ताप गर, र फर्काइएका होओ, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटाइऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशू ख्रीष्टलाई पठाउनुहुनेछ, जसको विषयमा पहिले तिमीहरूलाई प्रचार गरिएको थियो: जसलाई स्वर्गले सबै कुराको पुनःस्थापनाको समय नआउञ्जेलसम्म ग्रहण गर्नेपर्छ, जुन कुरा परमेश्वरले संसारको आरम्भदेखि आफ्ना सबै पवित्र अगमवक्ताहरूका मुखद्वारा बोल्नुभएको छ। प्रेरित ३:१९-२१।

पश्चात्ताप गर्नका लागि मानिस जीवित हुनैपर्छ, र पत्रुसले यहाँ यसको सिद्ध अर्थमा जनाइरहनुभएको पश्चात्ताप तब घटित हुन्छ जब "ताजगीका समयहरू आउनेछन्।" विश्राम र ताजगी उत्तरवर्ती वर्षा हुन्, जसको आरम्भ तब भयो जब प्रकाशको पुस्तक अठारको पराक्रमी स्वर्गदूत उहाँको महिमाद्वारा पृथ्वीलाई उज्यालो पार्न ओर्लनुभयो। त्यो पराक्रमी स्वर्गदूत अगस्त ११, १८४० को पहिलो स्वर्गदूत पनि थियो, जो इस्लामलाई रोक लगाउँदा ओर्लियो, र त्यो स्वर्गदूत "येशू ख्रीष्टभन्दा कम कोही पनि हुनुहुन्न" थियो। "ताजगी" र "सबै थोकको पुनःस्थापनाका समयहरू" इस्लामलाई राष्ट्रहरूलाई क्रोधित पार्नका लागि छोडिनु, अनि त्यसपछि एक लाख चौवालीस हजारलाई छाप लगाउँदासम्म त्यसलाई रोक लगाइनुबाट आरम्भ हुन्छ। ९/११ ले ताजगी र विश्रामका समयहरूलाई चिह्नित गर्दछ, जो उत्तरवर्ती वर्षा हुन्, र यसले "सबै थोकको पुनःस्थापनाको" अवधिलाई पनि चिह्नित गर्दछ। चर्चमा, जुन १८६३ को विद्रोहदेखि यता संघर्षरत चर्च रहँदै आएको छ, तर विजयशाली चर्च बन्नेछ, जे पुनःस्थापित हुन्छ त्यो एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने समय हो।

लडाकू मण्डली गहुँ र जाँडको मिश्रण हो, र विजयी मण्डली पेन्टेकोस्टको पहिला फलको गहुँ-भेटी हो। ९/११ त्यो पहिलो समय थियो जब बलामले गधीलाई हिकार्यो, र आकस्मिक आक्रमणपछि तुरुन्तै बलाम (संयुक्त राज्य अमेरिका) ले आतंकवादविरुद्ध विश्वव्यापी युद्ध आरम्भ गर्‍यो। बलामकी गधीले तेस्रो विपत्तिलाई गठन गर्ने, र तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशसँग समानान्तर चल्ने, तीन विपत्तिहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने। यसकारण ती तीन विपत्तिहरू भविष्यवाणीगत रूपमा तीन स्वर्गदूतहरूका तीन चरणद्वारा शासित छन्। यस कारणले, दोस्रो पटक बलामले गधीलाई हिकार्यो, त्यो दोहोरो हुन्छ, जसरी सधैं दोस्रो चरणमा हुने गर्दछ। प्राचीन शाब्दिक र आधुनिक आत्मिक महिमामय देशका दुई द्राक्षाबारीहरूको बीचमा इस्लामले ७ अक्टोबर, २०२३ मा इसाएलमाथि प्रहार गर्‍यो, र तुरुन्तै गाजामाथि एक रोक लगाइयो, अनि त्यसपछि इस्लामले न्याशभिलमाथि प्रहार गर्नेछ।

न्यासभिलको आक्रमण ती दुई आकस्मिक आक्रमणहरूमध्ये दोस्रो हो, जुन बलामको साक्ष्यमा दाखबारीहरूका बीचमा घटित हुन्छ। न्यासभिलले त्यो भविष्यसूचक मार्गचिह्नलाई चिह्नित गर्दछ, जहाँ मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश दोस्रो स्वर्गदूतसँग मिलित हुन्छ। मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश तब आरम्भ हुन्छ, जब ख्रीष्टका दुई चेलाहरूले (जसले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्छन्) विजयात्मक प्रवेशको आरम्भमा गधालाई फुकाल्छन्। त्यो जुलूस अन्ततः क्रूसतर्फ डोर्‍याउँछ, जसले चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको भूकम्पलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ वेश्या रोमले संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासका लागि बिर्सिइसकेपछि बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यलाई परास्त गर्छ।

जब आइतबारको व्यवस्थाको समयमा वेश्या आफ्ना गीतहरू गाउन थाल्छे, तब नीनवेको युद्ध पुनः दोहोरिएको हुनेछ, र त्यो कुञ्जी घुमाइएको हुनेछ जसले संसारमा पशुको प्रतिमाको परीक्षणकालको उद्घाटनलाई चिह्नित गर्दछ। नीनवेको युद्ध मध्यरातको पुकारको घोषणाको अन्त्य हो, जुन त्यसपछि तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारमा परिणत हुन्छ। त्यस अवधिको आरम्भ, जुन नासभिलमाथिको आकस्मिक आक्रमणद्वारा चिह्नित छ, नीनवेको युद्धद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको हुनेछ, किनकि येशूले, अल्फा र ओमेगाको रूपमा, सधैं आरम्भद्वारा अन्त्यलाई दृष्टान्तित गर्नुहुन्छ। नासभिलमाथिको आक्रमणले, भविष्यवाणीसम्बन्धी अनिवार्यताअनुसार, रोमको फारसमाथिको विजयका ती तत्त्वहरू समेट्नेछ जसले इस्लामलाई पृथ्वीलाई अन्धकारले भरिदिन अनुमति दिन्छ। डोनाल्ड ट्रम्प रोमको प्रतिमाको प्रतीक हुन्, त्यसैले नासभिलमाथिको प्रहारसँग सम्बन्धित नीनवेको युद्धमा उनी विजयी हुनेछन्, तर इस्लामको बाढीको प्रतिरोध गर्ने उनको शक्ति क्षीण भइसकेको हुनेछ।

रोनाल्ड रीगनले १९८९ मा जित्न सफल भएको युद्ध शीतयुद्ध थियो, जुन दोस्रो विश्वयुद्धको अन्त्यमा सुरु भएको थियो। ट्रम्पको शीतयुद्ध पानियमको युद्ध हो, र यसले आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी प्रसङ्गमा तेस्रो विश्वयुद्धतर्फ डोर्‍याउँछ, जसको पूर्वछाया एक्टियमको युद्धद्वारा र साथै निनेवेहको युद्धद्वारा पनि देखाइएको छ। पानियमको युद्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ट्रम्पको शीतयुद्धले संविधानमा भएको चर्च र राज्यको विभाजनको “पर्खाल”लाई भत्काइदिने कार्यतर्फ डोर्‍याउँछ, जसरी १९८९ मा बर्लिनको “पर्खाल” भत्काइनु त्यसको पूर्वछाया थियो।

न्यासभिलले त्यस्तो बिन्दुलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जहाँ बलामको गधाले बलामको खुट्टालाई पर्खालमा च्यापेर किच्छ, र यसरी पर्खालमा हुने अपाङ्गकारी आघातको पहिचान गराउँछ। मध्यरातको कराहको अवधि संविधानभित्रको विभाजनको पर्खालमा ठोक्किने एउटा घटनाबाट आरम्भ हुन्छ, र यसरी पशुको प्रतिमाको स्थापना (कलीसिया र राज्यको संयोजन) आरम्भ हुने कुरालाई त्यस्तो मार्गचिह्नद्वारा चिह्नित गर्दछ, जसले पशुको प्रतिमाको स्थापना समाप्त हुने समय विभाजनको पर्खाल भत्काइने कुराको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। डोनाल्ड ट्रम्पले भविष्यवाणीय रूपमा एउटा कार्यकारी आदेशद्वारा बोल्नेछन्, जसले सन् १७९८ का Alien and Sedition Acts द्वारा प्रतिरूपित गरिएको आइतबारको व्यवस्थामा हुने बोलाइको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। त्यहाँ उनले डेमोक्रेटिक पार्टीका वैश्वीकरणवादीहरूलाई तथा रिपब्लिकन पार्टीका RINO वैश्वीकरणवादी तिनका समकक्षहरूलाई पराजित गर्नेछन्। निनवेहको युद्धमा फारसद्वारा प्रतिरूपित शत्रुहरूमाथि उनको विजयले राजनीतिक युद्धका दुवै पक्षलाई इस्लामका सलहहरूले देशभर फैलिनलाई प्रतिरोध गर्न आवश्यक शक्तिबाट शिथिल बनाइदिनेछ। ट्रम्पको किचिएको खुट्टा नै मध्यरातको कराहको घोषणाको आरम्भमा रहेको पर्खाल हो, जसले अन्त्यमा रहेको पर्खालतर्फ डोर्‍याउँछ।

अर्को लेखमा हामी यी तीन विपत्तिहरूको यस विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।